

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 350 / 22 listopada 2015 ISSN 2080-0010

XXXIV Niedziela Zwykła

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dn 7, 13–14

Patrzałem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 93, 1.2.5

Pan Bóg króluje, pełen majestatu

Pan króluje, obłoki się w majestat,
Pan odział się w potęgę i nią się przepasał,
tak świat utwierdził,
że się nie zachwieje.

Twój tron niewzruszony na wieki,
Ty od wieków istniejesz, Boże. Świadectwa
Twoje bardzo godne są wiary, Twojemu
domowi przystoi świętość,
po wszystkie dni, o Panie.

DRUGIE CZYTANIE

Ap 1, 5–8

Jezus Chrystus jest Świadkiem Wiernym,
Pierworodnym umarłych i Władcą królów
ziemi. Tym, który nas miłuje i który przez
swą krew uwolnił nas od naszych grzechów,
i uczynił nas królestwem – kapłanami Bogu

i Ojcu swojemu, Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen. Oto nadchodzi z obłokami, i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go oplakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen. Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, Który jest, Który był i Który przychodzi, Wszechmogący.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mk 11, 10

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie;
błogosławione Jego królestwo,
które nadchodzi.

EWANGELIA

J 18, 33b–37

Piłat powiedział do Jezusa: Czy Ty jesteś Królem żydowskim? Jezus odpowiedział: Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie? Piłat odparł: Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił? Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, służyłby moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd. Piłat zatem powiedział do Niego: A więc jesteś królem? (Odpowiedział Jezus:) Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

Obchodzimy Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Nasza wyobraźnia może nam podsuwać obrazy króla – tyrana, sprawiedliwego, nieliczącego się z losem pojedynczych ludzi, dbającego o uporządkowanie i utrzymanie swojego królestwa. Tacy z reguły byli wielcy królowie, cesarze i dyktatorzy. Tymczasem dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam Jezusa – Króla umęczonego za nas, przesłuchiwanego przez Piłata (por. J 18, 33b–37). Apokalipsa ukazuje Chrystusa chwalebne, ale ciągle noszącego ślady męki, którego ujrzę „wszyscy, którzy go przebili” (Ap 1, 7). Czyli „wszystkie pokolenia ziemi” (Ap 1, 7). Czyli każdy z nas.

Jezus Chrystus jest Królem, który nie chce robić nam wyrzutów, który troszczy się o każdego pojedynczego poddanego, który przez „swą krew uwolnił nas od grzechów” (Ap 1, 5). To czego pragnie, to żebyśmy zobaczyli tę prawdę, zachwycili się Jego miłością i ją naśladowali.

ks. Maciej Raczyński-Rożek

Z pamiętnika katolika ...

Tekst: **Maria Paszyńska**

CECYLIADA

Listopad osiągnął już chyba apogeum niepogody i szarości. Z nieba niemal nieustannie śiapi zimny, drobny deszczyk, a gdy nie pada, wieje silny wiatr, który bezlitośnie wdiera się w oczka naszych szalików, pod płaszcze i czapki. I ta ciemność! Wstajemy gdy jest ciemno, idziemy do pracy, by wychodząc znów zanurzyć się w ciemności, która od godz. 16 panuje już niepodzielnie. Listopad to miesiąc daleki od ideału, więc może spróbujemy rozproszyć szarugę odrobiną piękną! Ot, chociażby pięknem muzyki, wszak to naprawdę doskonale lekarstwo!

Dokładnie dziś przypada wspomnienie liturgiczne świętej Cecylii, patronki muzyki sakralnej. Nie wiem czy znane Wam jest dzieło błogosławionego Jakuba de Voragine, dominikanina, XIII-wiecznego arcybiskupa Genui pt. „Złota legenda”? Jest to, niegdyś bardzo popularny, średniowieczny zbiór opowieści hagiograficznych. Wprawdzie Tadeusz Czacki twierdził, że jest to dzieło o znikomej wartości historycznej i faktograficznej (nazywał je nawet ironicznie zbiorem „bajek nabożnych”), lecz nawet jeśli przyznamy mu rację, dla samego uroku opisów żywotów świętych w nim zawartych, warto doń zajrzeć. Oto fragment dotyczący właśnie świętej Cecylii, a raczej nawrócenia jej męża Waleriana:

„Gdy muzyka grała, ona w sercu Panu jedynie śpiewała... Przyszła wreszcie noc, kiedy Cecylia znalazła się ze swym małżonkiem w tajemniczej ciszy sypialni. Wówczas tak

przemówiła do niego: »Najmilszy, kochany chłopcze, istnieje tajemnica, którą ci wyznam, jeśli mi przyrzekniesz, że będziesz jej strzegł troskliwie ... Jest przy mnie anioł Boży, który mnie kocha i czujnie strzeże mego ciała ... Będziesz go mógł zobaczyć, jeśli uwierzysz w prawdziwego Boga i obiecasz, że się ochrzczisz. Idź więc teraz trzy mile za miasto drogą, która nazywa się appijską i powiedz biedakom, których tam spotkasz, te słowa: Cecylia posyła mnie do was, abyście pokazali mi świętego starca Urbana. Mam dla niego pewne tajemne zlecenie. Skoro ujrzysz jego samego, powtórz mu wszystkie moje słowa. A gdy on już oczyści ciebie i wrócisz do mnie, wtedy ujrzysz i ty owego anioła« ... Walerian przyjął chrzest z rąk św. Urbana. Wróciwszy do Cecylii znalazł ją w sypialni rozmawiającą z aniołem. Anioł zaś trzymał w ręku dwa wieńce z róż i lilii i podał jeden z nich Cecylii, a drugi Walerianowi, mówiąc przy tym »Strzeżcie tych wieńców nieskalanym sercem i czystym ciałem, ponieważ przyniosłem je dla was z raju Bożego! One nigdy nie zwiędną ani nie stracą swego zapachu i nigdy nie ujrzą ich ci, którym czystość nie jest miła«. Cudne, prawda?

Zapewne z powodu pierwszego zdania tej opowieści święta Cecylia została patronką tych, którzy muzykują dla Boga. Muzyka sakralna ma niezwykłą moc i siłę, a jej walory estetyczne są bezdyskusyjne. Spróbujcie pójść w tygodniu, bądź w przyszłą niedzielę na Mszę Świętą, podczas której śpiewać będzie chór

lub choćby zespół Oazowy z gitarami. Albo przejdźcie się do Archikatedry Warszawskiej na koncert organowy, by w półmroku tej szczególnej świątyni zasłuchać się w nuty pisane na chwałę Boga. A jeśli nie macie sił, sposobności czy możliwości osobistego udziału w podobnym wydarzeniu, to wyszukajcie w odmętach programów radiowo-telewizyjnych lub w Internecie jakąś transmisję z takiego koncertu. Może wówczas doświadczyście owej niezwyklej modlitwy płynącej z zasłuchania w muzykę sakralną. A modlitwa uwielbienia popłynie z Waszych serc prosto do Najwyższego, za wstawienictwem świętej Cecylii, patronki dzisiejszego dnia. Wówczas z całą pewnością listopadowe zniechęcenie Was opuści.

I pamiętajcie jaka nie byłaby pogoda za oknem, zawsze znajdzie się jakiś powód do radości i dziękczynienia – ZAWSZE!

PS. Ostatnio dostałam intrygującą pokutę od mojego przewodnika duchowego. Otóż poprosił bym przez cały tydzień codziennie dziękowała Bogu za pięć dobrych rzeczy, których doświadczyłam tego dnia. Zastrzegł jednak, że nie powinny się one powtarzać. Zastanowiła mnie ta klauzula końcowa, ale jak wiadomo ze spowiednikiem w kwestii zadanej pokuty dyskutować raczej nie należy.

Pierwszego dnia poszło gładko, drugiego, trzeciego w miarę, ale od czwartego zaczęły się schody. Moje życie jest zupełnie zwyczajne, rodzina, praca, dom. „Codzienny zwykły trud. Codzienny zwyczajny cud.” jak pisał Walt Whitman. Nie co dzień zdarzają mi się fajerwerki, od których serce w jednej chwili zalewa fala wdzięczności. Za stały repertuar cudów zdążyłam już podziękować, zatem co tu zrobić, skoro intencje dziękczynne miały się nie powtarzać. I wówczas dotarł do mnie zamysł spowiednika! Chodziło nie tylko o wyrobienie nawyku dziękczynienia, ale o uświadomienie, wyczerlenie mnie na dostrzeżenie „wielkich-malutkich” dzieł bożych, koło których często przechodzę jak obok czegoś naturalnego, co mi się należy. Zatem jak pisał święty Paweł w pierwszym Liście do Tesaloniczan (jak zwykle treściwie i na temat): „Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.” Nie podupadajmy na duchu z powodu jakiejś tam listopadowej pluchy, czymże ona jest wobec Bożej Miłości?!

Z MIŁOŚCIĄ JEST JAK ZE ZBOŻEM. KTO CHCE ŻNIWOWAĆ, MUSI ZASIAĆ

Żyjemy w świecie, który coraz bardziej skażony jest złem i grzechem. My jako chrześcijanie mamy to zwyciężać dobrem, co więcej powinniśmy rozszerzać na wszystkich ludzi prawdziwą Miłość. Żeby jednak to czynić sami musimy być ukształtowani przez Odwieczną Miłość – Boga. O ten dar trzeba prosić i zabiegać, jak o drogocenną perłę. Bóg udziela nam wskazówek jak go osiągnąć w Swoim świętym Słowie.

Trzeba na nowo dostrzec ogrom Bożej miłości, która jest bezinteresowna i ogarnia każdego z nas w różnych sytuacjach. Podstawą wydania w życiu błogosławionych plonów jest wypełnienie przykazania miłości. „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. (Mt 22, 37) Na czym polega miłowanie Boga? Jest to bezgraniczna ufność, oddanie Mu całego swojego życia, zarówno radości, jak i trosk, wypełnianie bez zastrzeżeń Jego świętej woli, konfrontowanie swojego postępowania z Jego Słowem i oddawanie Mu czci każdą swoją myślą, słowem i czynem. Tylko i wyłącznie wtedy, gdy nasze życie oprzemy na prawdziwej Miłości – Panu Bogu, to będziemy mogli, dzięki Jego łasce, podjąć trud budowy prawdziwego, chrześci-

jańskiego życia, którego jednym z fundamentów będzie Miłość.

„Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. (Mt 22, 39) Miłość do bliźniego wynika z miłości do Boga. Człowiek zanurzony w miłości Najwyższego pragnie dzielić się nią z innymi, chce, aby tak jak on, doświadczyli Jego dobroci. Jak to ujął św. Jan Maria Vianney: „Wiele osób na świecie umiera z głodu, lecz znacznie więcej umiera z braku miłości”. Te słowa są aktualne również we współczesnych czasach. O wiele łatwiej jest miłować tych, którzy tę miłość odwzajemniają, którzy są nam bliscy, którym wiele zawdzięczamy. Jakże trudno jest kochać tych, którzy są trudni, nie odpowiadają serdecznością na nasz stosunek do nich. A Pan Jezus bardzo jasno wskazuje, że w każdym bliźnim On sam do nas przychodzi.

Aspekt ten jest ukazany w wizji Sądu Ostatecznego, kiedy to Syn Człowieczy oddzielił jednych ludzi od drugich, jak owce od kozłów. „*Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie.*” (Mt 25, 35–36). Jeżeli będziemy mieli wiarę, że Chrystus przychodzi do nas w drugiej osobie, pamiętali, że pełniąc uczynki miłosierdzia wobec niej, czynimy to naszemu Mistrzowi to oczywiste dla nas będzie, że aborcja, eutanazja, prześladowanie czy dręczenie to bardzo duże przekroczenie Bożych przykazań, poważne wystąpienie przeciwko Miłości.

„*Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.*” (Mt 22, 40) Wypełnianie przykazania miłości jest podstawowym wyznacznikiem, czy żyjemy w Miłości, dla Miłości i z Miłością.

Zatem jeżeli chcemy doświadczyć w życiu miłości Bożej i ludzkiej, to powinniśmy, dzięki Bożej łasce, pracować nad sobą. „*Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?*” (Łk 6, 41) Papież Franciszek zwraca uwagę, że *niekonsekwencja wiernych i pasterzy między tym, co mówią, a tym, co czynią, między słowami a sposobem życia podważa wiarygodność Kościoła*. Chrześcijanie to ludzie Miłości, którzy żyją w blasku zwycięstwa życia nad śmiercią – Zmartwychwstania Chrystusa Pana.

„*Prawdziwa miłość to taka, która przynosi ból, która rani, ale daje radość. Dlatego musimy się modlić i prosić o odwagę, by kochać*” (św. Jan Maria Vianney). Tak naprawdę miłość do drugiego człowieka wynika z miłości do Boga. Jeżeli nie będziemy trwali nieustannie na modlitwie, która jest przebywaniem z Nim, a więc okazywaniem Mu miłości, nie będziemy w stanie obdarzyć nią bliźniego i to niezależnie od związków emocjonalnych, które z nim nas łączą.

Prawdziwa miłość musi dokonywać się w całkowitej wolności.

Istotnym, niezbędnym elementem życia w miłości jest czystość. Jeżeli nie ma jej w nas, to tak naprawdę wszystkie inne sprawy już się nie liczą. Musimy dbać o nią, im więcej mamy pokus, tym bardziej powinniśmy przyłgnąć do Boga. Nigdy nie doświadczymy miłości, gdy nie nauczymy się żyć według Ewangelii, gdzie Pan Jezus bardzo wyraźnie wskazuje, jak powinni postępować Jego uczniowie. Św. Jan Paweł II wzywa nas: „*Głoście światu dobrą nowinę o czystości serca i przekazujcie mu swoim przykładem życia orędzie cywilizacji miłości. (...) Dziś cywilizacja śmierci proponuje wam między innymi tak zwaną »wolną miłość«.* Dochodzi w tym wypaczeniu miłości do profanacji jednej z najbardziej drogich i świętych wartości, bo rozwiązłość nie jest ani miłością, ani wolnością. (...) Nie lękajcie się żyć wbrew obiegowym opiniom i sprzecznym z Bożym prawem propozycjom.”* Tę rzeczywistość musimy kształtować poprzez korzystanie z sakramentów świętych. Są one wielkim darem i niezwykle pomagają nam podczas naszej drogi.

„*Miłość nie spoczywa, ale rozszerza się jak ogień, który pożera wszystko.*” (św. Maksymilian Maria Kolbe) Dopiero wtedy, gdy doświadczymy prawdziwej Miłości, kiedy „*zostanie zasiany grunt*” – wypełnienie Bożych wskazań, będziemy mogli pokochać drugiego człowieka. Posiadając prawdziwy Boży dar, nie zatrzymamy go dla siebie, ale obdarujemy nim nie tylko najbliższych, ale także ludzi, którzy tej Miłości naprawdę potrzebują.

Przeżywamy uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Niech ona przypomina nam o naszym ostatecznym przeznaczeniu i ukazuje, że dzięki prawdziwej Miłości, która jest „*ugruntowana*” na ewangelicznych wskazówkach, możemy doświadczać szczęścia już

tu na ziemi. Niech podsumowaniem naszych rozważań będą słowa św. Maksymiliana Marii Kolbego: „*Tylko miłość jest twórcza*”.

Módlmy się zatem o to, abyśmy nigdy nie lękali się żyć dla prawdziwej Miłości i podczas Sądu mogli usłyszeć od naszego Mistrza: „*Pójdźcie; błogosławieni Ojca mojego, weźmijcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata.*” (Mt 25, 34)

Autor: Maciej Lichota

* – Homilia w Sandomierzu, 12.06.1999 r.

KĄCIK DLA DZIECI

Autor: Maciej Lichota

ZADANIE: Rozwiąż test. Litery przy poprawnych odpowiedziach utworzą rozwiązanie.

1. 8 grudnia 2015 r. rozpocznie się:

- W Rok św. Pawła
- P Rok Miłosierdzia
- N Rok Wiary
- B Rok Życia Konsekwowanego

2. W ostatnią niedzielę roku liturgicznego obchodzimy:

- I uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki
- D uroczystość Narodzenia Pańskiego
- A uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata
- K święto św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty

3. Ostatni dzień roku liturgicznego przypada w:

- Z niedzielę
- L sobotę
- M poniedziałek
- A środę

4. Święto św. Andrzeja Apostoła przypada:

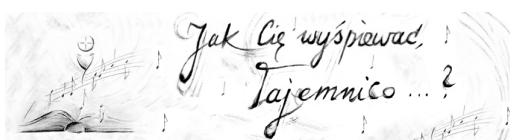
- R 21 września
- K 30 listopada
- I 6 grudnia
- N 18 września

5. Kiedy rozpoczyna się nowy rok liturgiczny?

- E w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki
- A w I Niedzielę Adwentu
- U w I Niedzielę Wielkiego Postu
- F w III Niedzielę Adwentu

HASŁO: _ _ _ _ _

XXXIV Niedziela Zwykła – 22 listopada 2015 r. Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

- Dziś obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, jest to ostatnia niedziela Roku Liturgicznego. Za tydzień rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do świąt Bożego Narodzenia.
- Nieszpory zostaną odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Dziś po Mszy św. o godz. 13.00 przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówimy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Jezusowemu.
- Wzorem lat ubiegłych pragniemy zorganizować dla dzieci uroczystość św. Mikołaja z rozdawaniem prezentów. Prosimy rodziców o przygotowanie prezentów dla swoich dzieci. Chcemy przy tej okazji wręczyć prezenty dzieciom z rodzin wielodzietnych i potrzebujących wsparcia materialnego. Pragniemy również przygotować dla tych rodzin spotkanie wigilijne, dlatego w niedzielę: 29 listopada i 6 grudnia przed kościołem będziemy zbierać do puszek ofiary na ten cel.
- Rekolekcje Adwentowe rozpoczną się w trzecią niedzielę Adwentu, 13 grudnia br., i będą trwały do wtorku, 15 grudnia br. Uprzejmie informujemy, że druga Msza św. wieczorna w poniedziałek i wtorek będzie odprawiana o godz. 19.00, a nie jak zwykle o godz. 18.00. Zmieniając godzinę wieczornej Mszy św. chcemy umożliwić udział w rekolekcjach osobom, które wracają później z pracy. Rekolekcje poprowadzi ks. Marek Dobrzeńcki.
- W dniach od 20 do 24 listopada na terenie parafii będziemy zbierali makulaturę, ze sprzedaży której uzyskane środki zostaną przeznaczone na budowę studni w Sudanie. Makulaturę należy składać to przeznaczonego na ten cel kontenera.
- Wszystkich zainteresowanych rozważaniem Słowa Bożego zapraszamy na spotkanie z cyklu Lectio Divina. Spotkanie odbędzie się w sobotę, 28 listopada o godz. 19.00 w saloniku – wieży.
- Doroczna adoracja Najświętszego Sakramentu, przypada w naszej parafii w dniach od 1 do 3 grudnia. Zachęcamy wszystkie wspólnoty i parafian do licznego udziału w nabożeństwie. Wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja we wtorek, środę i czwartek będzie trwać od godz. 12.00 do 17.00.
- W tym roku z wizytą duszpasterską pragniemy odwiedzić mieszkańców Wilanowa. Kolędę rozpoczniemy 7 grudnia. Nowych parafian lub tych, którzy chcieliby po raz pierwszy zaprosić księdza, prosimy o zgłoszenie się do zakrystii lub kancelarii parafialnej.
- W dniach 20–25 lipca 2016 r., w ramach tygodnia misyjnego, będziemy gościć w naszej parafii młodzież uczestniczącą w Światowych Dniach Młodzieży. Zwracamy się z gorącą prośbą o przyjęcie ich w duchu staropolskiej życzliwości i gościnności. Rodziny, które pragną przyjąć do swoich domów przybywającą do nas młodzież prosimy o zgłaszanie się do kancelarii parafialnej.
- Młodzież licealną i studentów zapraszamy do posługi wolontariatu przy organizowaniu i realizacji programu pobytu młodzieży przyjeżdżającej na ŚDM w naszej parafii. Możliwość współpracy oraz spotkanie z rówieśnikami z całego świata będzie doskonałą okazją do wymiany doświadczeń i stworzenia więzów przyjaźni. Osoby chętne do podjęcia tej posługi mogą się zgłaszać do kancelarii parafialnej lub bezpośrednio do ks. Michała.
- Zapraszamy na pielgrzymkę z okazji 24. rocznicy powstania Radia Maryja, w sobotę 5.12. Wyjazd sprzed Kościoła o godz. 7.00. Powrót w godzinach wieczornych. Zapisy w zakrystii.
- W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawarą:
 - Bartosz Łukasz Komasa, kawaler z parafii tutejszej i Aneta Maria Gruzik, panna z parafii tutejszej
 - zapowiedź II.
 Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

„Adoracja to dać się pochłonąć Bogu i wchłaniać Go w siebie”

**Najbliższa adoracja
już w piątek 27.11.2015 r.
od godz. 13.00 do 17.00
oraz od godz. 18.30 do 20.00**

**Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca**

**od 08.11 do 13.12.2015 r.
Módlmy się
za naszych rodziców, krewnych,
dobrodziejów, aby żywym Pan Bóg
błogosławił, a zmarłych obdarzył
życiem wiecznym.**

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:

87160013741846849180000001

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

